

מ"ת 35454/11/16 - מדינת ישראל נגד א ד

בית משפט השלום בפתח תקווה

01 ינואר 2017

מ"ת 35454-11-16 מדינת ישראל נ' ד (עציר)

מ"ת 23427-10-16 מדינת ישראל נ' ד (עציר)

תפ 35458-11-16

פל"א 451550/16

פל"א 486686/16

לפני כבוד השופט אביב שרון
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיב א ד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד דיתי צאלי

ב"כ המשיב עו"ד אנה שכטמן קוגלר

המשיב - הובא

מתורגמנית לשפה הרוסית גב' זורוצ'בסקי לובוב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז שלושה אישומים והמייחס לו עבירות של אלימות במשפחה.

יצוין, כי הדיון בתיק זה אוחד עם הדיון בתיק מ"ת 35454-11-16, גם שם יוחסו למשיב עבירות של אלימות במשפחה ובמסגרת תיק זה הסכימה ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ואף הוגש תסקיר מעצר בענין המשיב.

לענין התיק שלפניי, מ"ת 23427-10-16, מיוחסות, כאמור, למשיב, עבירות של אלימות במשפחה, במסגרת שלושה אישומים כדלקמן:

המשיב והמתלוננת (גב' א ד) הינם בני זוג המתגוררים בדירה בכפר סבא, יחד עם בנה של המתלוננת, קטין יליד 2011 וכן בנם המשותף, יליד 2015.

הנאשמת מס' 2 הינה סבתו של המשיב.

על פי האישום הראשון - ביום 10.10.16 הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת בסופר "ינות ביתן" בכפר סבא, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בנסיבות אלה, ניגש הנאשם למתלוננת, הוציא מכיסו חפץ כלשהו וניסה לחבוט בראשה של המתלוננת באמצעות החפץ, אך המתלוננת הסיטה את ראשה והגנה על פניה בידה וכך לא נפגעה מהחפץ. בהמשך, דחף הנאשם את המתלוננת בכתפה באמצעות ידו וסטר בחוזקה בפניה של המתלוננת, אז הגיע למקום עובד נוסף והנאשם התרחק מהמתלוננת. באישום זה ייחסה התביעה למשיב עבירה של תקיפה סתם (בן זוג).

הסנגורית הנכבדה לא כפרה בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אישום זה.

על פי האמור באישום מס' 2, ביום 19.3.16 בשעות לילה, התגלע ויכוח בין המשיב והמתלוננת בעת ששהו בביתם יחד עם הקטין והתינוק. בנסיבות אלה, ותחת השפעת אלכוהול, תפס המשיב את המתלוננת בחולצתה, משך אותה לכיוונו ותקף אותה בכך שנתן לה סטירות בפניה וכן מכות חזקות בראשה. בהמשך, תקף המשיב את המתלוננת בכך שנשך אותה בכתף שמאל. כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת שטפי דם סמוך לשפתייה, שריטה על אצבע יד שמאל, חבלה ליד עין שמאל, שריטה בצוואר וסימן נשיכה על הכתף. בנסיבות אלה, צעקה המתלוננת לעזרה. השכן, שמע את צעקות המתלוננת, דפק על דלת הדירה, בתגובה פתח המשיב את הדלת והשכן שאל אותו למעשיו. המשיב הגיב בקללה ובאיומים כלפי השכן. במקביל, צעקה המתלוננת "תזמינו משטרה". הנאשם איים על השכן ואמר לו שאם הוא מזמין משטרה הוא יהרוג אותו וטרק את דלת הבית. השוטרים שהגיעו לדירה בעקבות תלונות השכנים, נכנסו לדירה, הבחינו במתלוננת בוכיה והבחינה בכלי מטבח וסכו"ם זרוקים על הרצפה במטבח וכן בבגדים וקולבים זרוקים בחלל הבית. בהמשך, הגיעה למקום נאשמת 2, אשר פנתה למתלוננת, קיללה אותה ואמרה לה שתיקח ממנה את הילד, נטלה את התינוק לידיה וסרבה להעבירו למתלוננת. בהמשך, צעקה לעבר המתלוננת "זונה, את לא תספרי כלום".

במסגרת אישום זה ייחסה התביעה למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ואיומים.

ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה בקשר לאישום זה. היא הפנתה, בין היתר, להודעת המתלוננת במשטרה שם לא מסרה האשמה.

במסגרת האישום השלישי נטען, כי כשנה עובר לחודש מרץ 2016, במועד שאינו ידוע למאשימה, תקף הנאשם את

הקטין במס' הזדמנויות בכך שהיכה אותו באמצעות ידיו בראשו, ישבנו וחלקי גופו. התביעה ייחסה למשיב עבירה של תקיפה סתם (קטין על ידי אחראי).

ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכאורה בגין אישום זה, הפנתה לחקירת הקטין במסגרתה מסר האשמה מעורפלת, הפנתה לדוח הערכת מהימנות של הקטין, ממנה עולה כי חוקרת הילדים התקשתה להעריך מהימנותו, הפנתה להודעת המשיב, במסגרתה טען המשיב כי אכן נתן לקטין מכה בטוסיק, אך לא ניתן ללמוד מהודאה זו על האמור באישום השלישי.

נטלתי לידי את תיק החקירה ואני קובע קיומן של ראיות לכאורה לגבי אישום מס' 1 (על פי הסכמת ב"כ המשיב) ואישום מס' 2. כמו כן, אני קובע חולשה ראיתית בכל הנוגע לאישום מס' 3.

באשר לאישום מס' 2 - אני מפנה לשני דוחות הפעולה של השוטרים שהגיעו לדירת המשיב והמתלוננת. השוטרים הבחינו בחוסר סדר בבית, חפצים זרוקים ברחבי הבית וכי הבית לא מסודר. השוטרים תישאלו את המתלוננת בדירה, וזאת לאחר שהפרידו בינה לבין המשיב.

על פי תישאל זה מסרה המתלוננת כי החשוד היכה אותה. החשוד באותה עת, נכח בבית, ומפיו נדף ריח חזק של אלכוהול. ניכר במתלוננת כי היא מתקשה לשתי פעולה עם השוטרים, היא מסרה כי היא והמשיב רבו ביניהם ולאחר הריב הוא ברח מהבית. השוטרים מציינים כי המתלוננת נראתה נסערת ובוכיה. המתלוננת מסרה כי היא נורא מפחדת ולא רוצה להישאר בבית, אך סירבה לומר מה קרה בדיוק. השוטרים הבחינו בפצעים על גופה של המתלוננת - פצע שפשוף באצבע ביד שמאל, שטפי דם על יד השפתיים ועל יד העין בצד שמאל בפנים. המתלוננת התלוננה על כאבים בראשה, אך היא סירבה להתפנות לקבלת טיפול רפואי. המשיב, הודה כי היה ויכוח מילולי בינו לבין המתלוננת משום שהוא גילה שהיא מדברת עם מישהו אחר. המתלוננת, לאחר שהשוטרים דובבו אותה, מסרה כי "אם תתחיל לספר את כל מה שאני עשה לך הוא יושב בכלא והיא לא רוצה שזה יקרה". משנשאלה אם המשיב היכה אותה ואיים עליה, הנהנה לחיוב ולא ענתה. בשיח בין המשיב לאמו, בדירה ובנוכחות השוטרים, מסר המשיב לאמו כי הוא רב עם המתלוננת, התעצבן עליה ונתן לה מכות בראש. התנהלותה של סבתו של המשיב מתוארת אף היא בדוחות הפעולה, כמפורט בכתב האישום. המתלוננת מסרה כי היא נורא מפחדת, היא יודעת שאם תספר המשיב יושב בכלא ועוד מסרה כי היא רוצה ללכת למקלט לנשים מוכות.

אמנם בהודעת המתלוננת, שנגבתה ממנה באופן מסודר בתחנת המשטרה, היא לא מסרה האשמה, ואולם תופעה זו של נשים מוכות, אשר מסרבות למסור תלונה רשמית כנגד הבעלים המכים מוכרת, לצערנו, בחברה, ועל כן אין ליתן משקל להודעתה של המתלוננת במשטרה. המשיב, בהודעתו, מסר ראשית הודאה ואף מעבר לכך, בכך שהודה כי נתן למתלוננת "מכה בחלק האחורי של הראש" (שו' 48 להודעה). עוד הודה כי המכות שהיכה את המתלוננת "זה היה רק דקה" הוא הודה שהוא משך אותה מהז'קט, נתן לה מכה. היו צעקות בבית. עוד הודה כי כשהוא עצבני הוא יכול לתת סטירה, אבל לא חזקה, שלא יהיה חזק, קשה וכואב "רק כדי לעשות שאני גבר בבית שהיא מבינה שלא צריך לעשות דברים כאלה גם במילים". משנשאל אם נתן למתלוננת סטירות, השיב "כן".

לענין החולשה הראייתית בכל הנוגע לעבירת האיומים - מידת שכרותו של המשיב תתברר במסגרת ההליך העיקרי, ואין לקבוע מסמרות בענין זה בהליך המקדמי שבפניי.

די בראיות אלה על מנת לענות על "ראיות לכאורה" להוכחת האשמה כאמור באישום השני.

באשר לאישום השלישי - אתחיל בהודעת המשיב - בשו' 69 להודעתו הוא נשאל אם הוא נוהג להכות את הילדים. לדבריו, הוא עושה כן רק אם הילד עושה משהו לא בסדר "לוקח אותו ונותן סטירה קטנה בטוסיק". לדבריו, הוא עושה כן כאשר הילד עושה דבר מסוכן. המשיב הכחיש הפניית אלימות כלפי הקטין או אחיו. עיון בחקירת הילדים מעלה, כי הקטין לא שיתף פעולה באופן מלא עם חוקרת הילדים, ענה בקצרה ובתימצות, לא ברור אם הבין משמעותם של מקטעי זמן, ולמעשה מסר האשמה אחת כאשר תאר כי המשיב הרביץ לו כאשר הדגים תנועת מכות עם ידיו ומשנשאל אודות מיקום האלימות השיב "הכל, גם בראש".

במסגרת הערכת המיומנות, התקשתה חוקרת הילדים להעריך מהימנותו של הקטין בשל כך שהמלל היה דל ומצומצם וכי תשובתו ניתנה בתגובה לתישאל ישיר עליו לא הרחיב.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לגרסת המשיב במשטרה, אני קובע כי קיימת חולשה ראייתית בכל הנוגע להוכחת אישום מס' 3.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ז, 01/01/2017 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת ב"כ המשיב, ובהסכמת ב"כ המבקשת, מתבקש שירות המבחן ליתן תסקיר משלים בעניינו של המשיב, אשר יבחן חלופות מעצר נוספות שבדעת ב"כ המשיב להציע.

נרשמה עמדת ב"כ המבקשת, לפיה המבקשת עומדת על מעצר עד תום ההליכים בתיק זה.

נדחה לקבלת תסקיר משלים ליום 15.1.17 שעה 08:30 בפני שופט תורן.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לשירות המבחן למבוגרים.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הרוסית.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ז, 01/01/2017 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

הוקלדעלידיסיגלהראל